

ítélete

Dr. Hajdu Edit bíró

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1997. július 1-jén létesített határozatlan idejű munkaviszonyt a M.H. Kft-vel karbantartó munkakörre, amely utóbb karbantartási vezetőre módosult. Jogutódlás folytán 2012. május 22-étől a felperes munkáltatója az alperes lett, a munkaköre változatlan maradt. A munkavégzésének helye a munkáltató f. áruháza volt.
- [2] A felperes 2012. május 9-én részt vett a munkáltató B.M.SZ.-ről (BMSZ) tartott képzéseken, és annak átvette egy példányát. 2012. október 26-án képzést kapott a munkáltatónál érvényben lévő Etikai Kódex rendelkezéseiről is.
- [3] A felperes munkaviszonyát az alperes 2013. június 19-én kelt és közölt azonnali hatályú felmondásával szüntette meg. Intézkedésének indokolásában rögzítette, hogy 2013. június 18-án 15 óra 10 perckor a f. áruház behatolásjelző rendszerén riasztás érkezett a tetőkijárat nyitásáról. A biztonsági szolgálat a kamerával ellenőrizte a problémát, és a felperest látta kilépni a tetőkijáraton, ahol néhány lépést tett, majd nyilvánosan vizelt. Mindezt követően egy cigarettára gyújtott, miközben a tetőt locsolta. A biztonsági szolgálat erről jelentést készített, amit a munkáltatónak átadott. Az alperes kiemelte, hogy a felperesnek kötelessége jó példát mutatni, azonban a jelen magatartás méltatlan egy vezetőhöz, és általános erkölcsi normákat is sért. A felperes viselkedése rossz fényt vet a vállalat által képviselt értékekre. Hivatkozott arra, hogy a felperes megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés c) és d) pontjában foglaltakat, továbbá a BMSZ 7. pontját, miszerint dohányozni csak az arra kijelölt helyen szabad. Egyúttal megsértette a tűzvédelmi szabályokat is, amelyekkel a munkaköréből adódóan teljes mértékben tisztában kellett lennie. E szándékos vagy súlyos gondatlanságból megvalósított jelentős mértékű kötelezettségszegésre tekintettel a munkáltató bizalma súlyosan megingott a felperesben, ezért a munkaviszonyát a továbbiakban nem kívánja fenntartani.

A felperes kereseti kérelme és az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes többször módosított keresetében az azonnali hatályú felmondás jogellenességének megállapítását, és ennek jogkövetkezményeként az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerinti jogkövetkezmények alkalmazását kérte utalva az Mt. 82. § (3) bekezdés a) pontjára, illetve az Mt. 77. § (3) bekezdés d) pontjára. Nem tagadta, hogy a perbeli napon felment az áruház tetejére és ott vizelt, valamint rágyújtott, álláspontja szerint azonban nem fedi a valóságot, hogy a munkaviszonyból származó

lényeges kötelezettségét ezáltal megszegte. Érvelése szerint éppen azért ment a tetőre, hogy az együttműködési kötelezettségének eleget téve a munkáltatót károsodástól óvja. A munkáltatói intézkedés nem volt okszerű, hiszen 16 éve dolgozott az alperesnél, és soha semmilyen probléma a munkájával szemben nem volt, nem részesült szóbeli vagy írásbeli figyelmeztetésben. Ilyen körülmények között egy egyszeri magatartás nem szolgálhat kellő indokul az azonnali hatályú felmondáshoz.

- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására, és a felperes perköltségben való marasztalására irányult azzal, hogy az intézkedése megfelelt a jogszabályi előírásoknak.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.818/2013/43. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát a 2013. június 19-én kelt azonnali hatályú felmondással. Kötelezte az alperest, hogy fizessen a felperesnek kártérítésként elmaradt jövedelmet annak kamatával együtt, valamint végkielégítést és perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperes munkavállalói költségkedvezményre nem jogosult. Kötelezte az alperest, hogy az állam javára fizessen illetéket és állam által előlegezett költséget.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 52. §-ának (1) bekezdés c), d) és e) pontjára, 64. § (1) és (2) bekezdésére, a 78. § (1) bekezdésére, és az Mt. 82. § (1) bekezdésében foglaltakra. Hivatkozott továbbá az Országos Tűzvédelmi Szabályzatról szóló 28/2011. (IX.6.) BM rendelet perbeli időszakban hatályos 570. § (1) bekezdésére, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. §-ában rögzítettekre.
- [8] Az elsőfokú ítélet szerint az alperesnek kellett bizonyítania, hogy az azonnali hatályú felmondás indoklásában foglalt tények a valóságnak megfelelnek, és a felperes olyan súlyos kötelezettségszegést követett el, amely indokoltta tette az azonnali hatályú felmondás alkalmazását. E körben azt az állítását is bizonyítania kellett, hogy a felperes munkakörébe tartozott a tűzvédelemre és a dohányzásra vonatkozó jogszabályok és munkáltatói előírások betartása, ezért elsődleges felelősséggel tartozott az áruházban. Ezzel szemben a felperesnek kellett bizonyítania azt az állítását, hogy a nem kijelölt helyen történő dohányzás a munkáltató által eltűrt gyakorlat volt. A felperes magatartásának tűzvédelmi, tűzbiztonsági szempontú megítélése szakértői bizonyítást igényelt.
- [9] Az azonnali hatályú felmondásban felperes terhére értékelt két cselekmény megvalósítását ténybelileg maga sem vitatta, így erre nézve külön bizonyítást lefolytatni nem kellett. Ugyanakkor a felperes magatartásának megítéléséhez szükséges volt annak

vizsgálata, hogy milyen okból ment fel a perbeli napon az áruháztetejére, és ott - a terhére értékelt tevékenységeken kívül - mit csinált, és az általa végzett munkák szükségesek, célszerűek voltak-e az adott körülmények között.

- [10] A felperes munkaköri leírásában foglalt feladata volt az áruházi energiarendszer irányítása, és az épületgépészeti berendezések üzemeltetése, ennek körében annak ellenőrzése és a kisebb javítások elvégzése is, ezért jelen esetben azzal, hogy a hibaüzenet észlelését követően haladéktalanul felment az áruháztetejére, és ott a veszély elhárítása céljából 15-20 percen keresztül locsolással hűtötte a felhevült kompresszorokat, munkaköri kötelezettségének tett eleget. Az általa alkalmazott eljárás a tanúk vallomása szerint alkalmas volt az adott hiba elhárítására, és szükséges volt a munkáltató tulajdonának megóvása érdekében. A felperes az együttműködési kötelezettségének eleget tett, mert éppen rendelkezésre álló beosztott hiányában vezetőként maga ment fel a tetőre, és végezte el ott a feladatát. Ebből az is következik, hogy a felperesnek nem az volt a célja, nem azért ment fel az áruháztetejére, hogy ott a szükségét elvégezze, illetve dohányozzon.
- [11] Az Etikai Kódex hivatkozott rendelkezéseinek értelmezéséből a bíróság nem tudta azt a következtetést levonni, hogy a felperes az ott foglalt rendelkezéseket bármilyen módon megsértette volna. A munkatársaival tiszteletlen magatartást nem tanúsított, a vállalat jóhírnevét nem veszélyeztette.
- [12] A perben a meghallgatott tanúk vallomása alapján nem nyert bizonyítást az az alperesi tényállítás, hogy a felperes által az áruháztetejének szélétől jóval beljebb lévő tetőkijárártól pár méterre megvalósított magatartást az áruházzal körülvéző személyzeti és ügyfélparkolókból vagy raktári részekről látni lehetett volna.
- [13] Nem valós az a felmondási hivatkozás, hogy a felperes nyilvánosan vizelt, ennek hiányában pedig az sem állapítható meg, hogy a vállalat jó hírnevét e magatartásával veszélyeztette. Általános erkölcsi normáknak nem felel meg az olyan magatartás, hogy valaki a mellékhelyiségen kívül bárhol, máshol végzi el a szükségét, azonban a jelen esetben figyelemmel kellett lenni arra, hogy a felperes a munkáltatója érdekeit védve döntött úgy, hogy a munkaközi szünetének megtartása és a mellékhelyiség felkeresése helyett haladéktalanul megkezdte a kompresszorok hűtését.
- [14] Az adott körülményekre tekintettel a bíróság álláspontja szerint a felperes e cselekménye csekély súlyúnak tekintendő, amely azonnali hatályú felmondásra alapot nem adhatott.
- [15] Minden munkavállalónak, a felperesnek is kötelezettsége a BMSZ rendelkezéseinek betartása, továbbá vezetőként különösen feladata annak a beosztottakkal való betarttatására. Ennek ellenére a felperes a BMSZ felmondásban hivatkozott pontjában foglalt dohányzási tilalomra vonatkozó előírásokat szándékosan megszegte. E magatartása nem minősült elsődleges munkaköri kötelezettsége megszegésének, ugyanakkor munkaviszonyra vonatkozó, munkáltató

által kiadott utasítást, előírást sértett, így helytálló az alperes hivatkozása, miszerint az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt kötelezettségszegést követett el.

- [16] A felperes bizonyítottnak nem sértette meg a OTSZ 570. § (1) bekezdésében foglaltakat, ugyanis erre nézve nincs adat, az alperes pedig nem bizonyította, hogy a felperes a dohányzást követően égő dohányzást (cigarettacsikket) eldobott volna. Ugyanakkor megállapítható, hogy „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyen dohányzott.
- [17] A szakértői véleményt mind a felperes, mind az alperes elfogadta, így a bíróság egyértelműen és aggálytalanul állapította meg, hogy az adott helyzetben éghető anyag hiányában a felperes magatartása nem idézett elő tűzveszélyt, tűzveszélyes helyzetet még abban a nem bizonyított esetben sem, amennyiben a cigarettacsikket még égő állapotban eldobta volna.
- [18] A szakértő a meghallgatásakor kifejtette, hogy akkor okozhatott volna a felperes tüzet, ha a tetőn maradt volna valamilyen olyan éghető anyag, amelyet az esetlegesen eldobott cigarettacsikk meggyújtott volna. Ugyanakkor a helyszíni szemle során a szakértő ilyet nem tapasztalt.
- [19] A felperes terhére a BMSZ pontjában megjelölt utasítás, továbbá az OTSZ 570. § (2) bekezdésében foglalt dohányzásra vonatkozó szabály megszegése állapítható meg. E körben helytállóan hivatkozott a felperes a Kúria Mfv.I.10.616/2010/7. számú eseti döntés indokolásában foglaltakra.
- [20] A bíróság kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes több mint 15 éve állt munkaviszonyban az alperessel, illetőleg a jogelődjével, az eltelt idő alatt egyetlen alkalommal sem részesítette őt a munkáltató sem szóbeli, sem írásbeli figyelmeztetésben. Ennek alapján megállapítható, hogy a munkakörét gondosan és alapvetően kifogástalanul látta el.
- [21] Az a perben felmerült körülmény, hogy a felperes nem szólt előre a biztonsági őröknek, mielőtt felment a tetőre és kinyitotta az ajtót, nem volt kötelezettségszegésként értékelhető tekintettel arra, hogy az alperes az intézkedésében erre nem hivatkozott.
- [22] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a munkáltató a kötelezettségszegés súlyával arányban nem álló, eltúlzott jogkövetkezményt alkalmazott a felperessel szemben, erre tekintettel azt állapította meg, hogy az intézkedés jogellenes volt, és az alperest az Mt. 82. §-ában szabályozott jogkövetkezmény alkalmazására kötelezte.
- [23] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.051/2016/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a felperes keresetét elutasította, és az alperes perköltség és illetékfizetésre kötelezését mellőzte. Kötelezte a felperest perköltség fizetésére, valamint illetékviselésre.
- [24] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a nyilvános vizeléssel

összefüggésben az elsőfokú bíróság túl nagy hangsúlyt helyezett annak vizsgálatára, hogy a felperes milyen célból ment fel a tetőre. Azt az alperes sem vitatta, hogy a tetőn szükségszerű és célszerű hibaelhárítási tevékenységet is végzett a felperes, nem is állította, hogy kifejezetten dohányozni és a szükségét elvégezni ment fel a felperes a tetőre. Az alperes kizárólag azt vitatta, hogy hibaelhárítás szükségképpen indokolta a felperes terhére rótt kötelezettségszegéseket.

- [25] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az, hogy a felperes nem az erre kijelölt mellékhelyiséget használta, önmagában vezetőhöz méltatlan magatartás függetlenül attól, hogy ezt kik láthatták meg. A felperes hangsúlyozta ugyanakkor a nyilvánosság hiányát, amelynek vonatkozásában a szavak általánosan elfogadott jelentéstartalmát kellett figyelembe venni, nem büntetőjogi vagy szabálysértési fogalmak mentén kellett ezt értékelni. Az alperes a nyilvánosság tekintetében alappal hivatkozott arra, miszerint fennállt a lehetősége, hogy a felperes után más, arra jogosult is kimegy a tetőre, a biztonsági szolgálat pedig a cselekményt ténylegesen észlelte. Mintegy 15 éves munkaviszonyára figyelemmel életszerűtlen, hogy a karbantartási vezetőként dolgozó felperesnek nem volt arról tudomása, hogy a behatolásjelzővel is ellátott tetőt az alperes kamerával figyeli meg. Az elsőfokú bíróság szerint is az általános erkölcsi normákat sértő kötelezettségszegés tehát megvalósult, az alkalmas volt az alperes munkavállalói előtti jó hírnevének megsértésére, mely cselekmény súlyának minősítésével a másodfokú bíróság a felperes munkakörére is figyelemmel nem értett egyet.
- [26] Miután a munkáltató az intézkedésében szerepeltette, hogy a felperes a tűzvédelmi szabályokat megsértette, nem volt annak akadálya, hogy az alperes a perben ezt konkretizálja, a jogszabályi hivatkozásokat a jogvitában megjelölje, ezért azokat az elsőfokú bíróság érdemben helyesen vizsgálta.
- [27] A tűzvédelmi szabályok megsértése kapcsán azt az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy a felperes megsértette a Belső Munkaügyi Szabályzat dohányzási tilalomra vonatkozó 7. pontjában foglalt, és az Országos Tűzvédelmi Szabályzatról szóló 28/2011. (IX.6.) BM rendelet 570. § (2) bekezdésében foglalt előírást azzal, hogy nem az arra kijelölt „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyen dohányzott. Azt külön súlyosító körülményként lehetett volna értékelni, hogy ezzel a felperes ténylegesen tűzveszélyt is okozott. Maga a felperes nyilatkozta, hogy a tetőn tűzvédelmi eszköz maga a járókő, ami tűzszakasz záróként is működik, amelyből az következik, hogy a felperes nem tudta, miszerint a tető nem éghető, ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt. A munkáltató által eltűrt gyakorlatra hivatkozást e részben fellebbezéssel nem támadott indokolásában az elsőfokú bíróság sem találta megállapíthatónak.
- [28] A felperes által megvalósított kötelezettségszegések kapcsán a másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a felperes vezető beosztást

töltött be, ezért a szabályok megtartásán túl az is kötelezettsége volt, hogy az előírásokat a beosztottaival is betartassa, ezért magasabb elvárhatósági zsinórmérték érvényesült vele szemben. Ebből következően pedig a két cselekmény együttes értékelése mellett az alperes jogszerűen élt az azonnali hatályú felmondással.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [29] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását”, és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Jogszabálysértésként a Pp. 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, és a 239. § alapján alkalmazandó 235. § (1) bekezdésében foglaltakat, továbbá az Mt. 64. § (2) bekezdését, és az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontját jelölte meg.
- [30] A felülvizsgálati érvelés szerint a felperes a cselekmény sorrendiségét mindvégig vitatta, és hivatkozott arra, hogy emlékezete szerint más sorrendben történtek az események (locsolás megkezdése, vizelés, dohányzás). A felperes ugyan fellebbezéssel vagy csatlakozó fellebbezéssel nem élt, ugyanakkor az elsőfokú bíróságnak a cselekmények sorrendisége tekintetében tett megállapításait az ellenkérelmében is vitatta.
- [31] Az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett történeti tényállást a másodfokú bíróság köteles lett volna felülvizsgálni. A másodfokú bíróság megállapításával ellentétben nem a felperes „bagatellizálja” el a cselekmények sorrendjét, hanem a másodfokú bíróság tulajdonított annak indokolatlanul nagy jelentőséget figyelembe nem véve a többi körülményt, amelyeket a Pp. 206. § (1) bekezdés alapján összességében kell értékelni.
- [32] A másodfokú bíróság ítéletében már egyáltalán nem értékelte, hogy milyen célból ment fel a felperes a tetőre, és az indokolásban nem fejtette ki, hogy ezzel miért nem kell foglalkozni, és miért jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú bíróság ennek túl nagy jelentőséget tulajdonított. Az alperes által a felmondásban felhozott indokok okszerűségének vizsgálatakor, valamint az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételek fennállásának értékelésekor valamennyi körülmény között figyelembe kell venni azt is, hogy a felperes miért ment fel a tetőre, enélkül nem hozható jogszerű ítélet. A felperes a munkáltatója érdekeit szem előtt tartó személyként a vészjelzés észlelése után gondolkodás nélkül indult oda, hogy lehűtse a túlmelegedett eszközt. Éppen ezzel tett eleget az együttműködési kötelezettségének.
- [33] A nyilvánosság fogalma tekintetében a másodfokú bíróság ítéletében kifejtettek nem helytállóak, és az elsőfokú bíróság mutatott rá helyesen arra, hogy a nyilvánosság fogalma feltételezi annak objektív lehetőségét, miszerint a felperes által folytatott

cselekményt más is észlelheti. A nyilvánosság fogalmának hétköznapi jelentése feltételezi, hogy legalább a reális lehetősége meglegyen annak, miszerint bárki észlelhessen egy magatartást. Az, hogy egy olyan kamerán keresztül, amelyről a felperes nem tudott, egy személy észlelte a történeteket, nem minősül nyilvános cselekménynek.

- [34] A fellebbezésben már szerepelt, hogy a felperes azt nem zárhatta ki teljes bizonyossággal, hogy bárki más a tetőre felmegy. Erre vonatkozóan azonban nem történt bizonyítás egyik eljárás során sem, erre a körülményre ilyen formában az alperes csak a másodfokú eljárásban hivatkozott.
- [35] A nyilvánosság körében ezen túl a jogerős ítéletben olyan megállapítások szerepelnek, amelyek abból adódnak, hogy a másodfokú bíróság a nyilvánosság fogalmát helytelenül értékelte, és olyan alperesi álláspontot fogadott el, amelyre nem volt bizonyítás. Nem fejtette ki, hogy pontosan mi is a nyilvánosság fogalmának általánosan elfogadott jelentése, egyszerűen csak kimondta, hogy az elsőfokú ítélet megállapítása helytelen, ezzel pedig sérült a Pp. 221. §-a.
- [36] A másodfokú bíróság bizonyított tényként fogadta el, hogy a felperesnek a tetőre menet útba esett volna a mellékhelyiség, ez azonban szintén nem volt értékelve, melyet a felperes is vitatott.
- [37] A másodfokú bíróság minden alapot nélkülözve jutott arra a következtetésre, hogy a hibajelzés felperes általi észlelése és a tetőre történő kilépése között eltelt 15-20 perc, és nyilván ezen téves megállapítás alapján jutott arra a téves következtetésre, hogy nem okozott volna késedelmet a mosdó felkeresése.
- [38] A felperes akkor tanúsított volna vezetőhöz méltatlan magatartást, ha előbb még elment volna a mellékhelyiségbe, és csak utána fel a tetőre. A másodfokú bíróság ezt is tévesen értékelte.
- [39] Az OTSZ megszegésének érdemi vizsgálata kapcsán a másodfokú ítélet megállapítása jogszabályellenes. A felmondás jelölt meg konkrét jogszabályt, illetve jogszabályhelyeket, nem csak általános megfogalmazást tartalmazott. A felmondás az OTSZ rendelkezéseinek megsértésére azonban nem hivatkozott, a tűzvédelmi szabályok körében csak a BMSZ 7. pontjára utal, amely annyit ír elő, hogy „Dohányozni csak az arra kijelölt helyen szabad”. A felperes álláspontja szerint a felmondásban megjelölt indokokhoz képest az OTSZ konkrét rendelkezéseire történő hivatkozás már a felmondási indokok kiterjesztését jelenti, ezért az nem lett volna vizsgálható sem az első-, sem a másodfokú eljárásban, és megsértésére vonatkozóan a jogerős határozat sem tartalmazhatott volna megállapításokat.
- [40] A felperes álláspontja szerint mind a valóság, mind az okszerűség vizsgálatánál is jelentősége van annak, hogy valóban fennállt-e a tűzveszély, vagy nem.
- [41] A másodfokú bíróság egyértelműen akként foglalt állást, hogy a felperes nem tudhatott a tűzveszély fennállásáról, vagy fenn nem állásáról, e körben a bíróság a felperes nyilatkozatára utalt, aki

az elsőfokú eljárás során azt is előadta, hogy tudta, miszerint a tető nem tűzveszélyes és nem éghető (1.M.818/2013/6. sorszámú jegyzőkönyv, 5. oldal).

- [42] A felperes a perbeli esetet megelőzően soha nem dohányzott nem kijelölt helyen, melyet értékelni kell a cselekmény súlyának megállapításakor.
- [43] A másodfokú bíróság ítéletéből az tűnik ki, hogy minden olyan megállapítást, melyet az elsőfokú bíróság esetleg a felperes javára fordított, azt a felperes terhére írta, továbbá azokat az alperesi állításokat, amelyeket az elsőfokú bíróság nem talált bizonyítottnak, a másodfokú bíróság tényként fogadott el. A bizonyítékokat nem megfelelően, iratellenesen, és a logika szabályaival ellentétesen értékelte, sérültek az MK.95. számú állásfoglalásban írtak is. A másodfokú bíróság tényeknek tulajdonított jelentőséget, amelyek nem voltak bizonyítottak, és olyan tényeket hagyott figyelmen kívül, amelyek bizonyításra kerültek. Az ítélet helytelen ténymegállapításokat is tartalmaz, ezért a jogerős döntés jogszabályba ütköző.
- [44] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.
- [45] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyesen vizsgálta azt, hogy a felperes által megjelölt hibaelhárítás szükségképpen indokolta-e a terhére rótt kötelezettségszegést, és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az nem volt indokolt.
- [46] A másodfokú bíróság tényként rögzítette, hogy a felperes által végzett hűtés szükségszerű és célszerű volt, az alperesi álláspont szerint további vizsgálódást nem igényelt a másodfokú bíróság részéről. Érthetetlen, hogy a felperes e körben milyen további vizsgálódást hiányol.
- [47] A nyilvánosság megvalósult azzal, hogy más, arra jogosult is felmehetett a tetőre. Ténylegesen bizonyítást nyert, hogy a felperes a tetőn történő ténykedését az alperes egyik alkalmazottja kamerán keresztül látta, és ezzel bizonyított az a körülmény, hogy nem másoktól elzártan végezte ezt a tevékenységét.
- [48] Az alperes hivatkozott arra, hogy a feljárattól 30-35 méterre mellékhelyiség található a gépészeti folyosórészen. A felperes ezen állítást az eljárás során egyetlen alkalommal sem vonta kétségbe.
- [49] A másodfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a felperessel mint vezetővel szemben magasabb elvárhatósági szint érvényesült.
- [50] Az azonnali hatályú felmondás tartalmazta a tűzvédelmi szabályok megsértését, így nem volt akadálya annak, hogy az alperes ezt a perben konkretizálja. A felperes a tetőn nem az arra kijelölt helyen dohányzott, és ezáltal súlyos kötelezettségszegést valósított meg. A Kúria Mfv.I.10.616/2010/7. számú határozata a jelen ügyben nem irányadó, az más tényállást tartalmazott.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [51] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.
- [52] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.
- [53] Az alperes az azonnali hatályú felmondásában azt rótt a felperes terhére, hogy az áruház tetejére kimenve vizelt, illetve „cigarettára is rágyújtott, miközben a tetőt locsolta”. Ezzel összefüggésben arra hivatkozott, hogy a felperesnek mint vezetőnek kötelezettsége jó példát mutatni, viselkedésével pedig rossz fényt vetett a vállalat által képviselt értékekre. Ezen állításokat az alperesnek kellett bizonyítania.
- [54] A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a perbeli napon különösen magas hőmérsékleteket mértek, a tetőn lévő műszer túlmelegedését pedig a számítógép jelezte. A felperes ezt észlelve haladéktalanul felment a tetőre a munkaköri kötelezettségét teljesíteni, a fennálló veszélyt elhárítani. Tévedett a másodfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy ezen ténynek túlzott jelentőséget tulajdonított az elsőfokú bíróság. A felperes magatartásának megítélése során kiemelt jelentősége van annak, hogy vészhelyzetben, azonnali intézkedés érdekében, az ebédidejét meg sem kezdve haladéktalanul ment fel a tetőre.
- [55] Oda felérve nem vitásan bekamerázott helyen vizelt, ezen terület azonban mind a vásárlóktól, mind a munkatársaktól elzárt volt, legfeljebb a felperes közvetlen férfi kollégái közelíthették azt meg. A másodfokú bíróság ítéletében megfogalmazott nyilvánosság így nem nyert igazolást, a felperes e körben kifejtett felülvizsgálati érvelése alapos volt. A felperes a munkaköri kötelezettségét megszegte, amikor nem a mosdót vette igénybe a szükségletének elvégzése érdekében, adott körülmények mellett azonban magatartása nem volt olyan súlyú, amely a jogviszony megszüntetést megalapozhatta volna. Ugyancsak munkaköri kötelezettségszegést követett el a felperes azáltal, hogy a BMSZ 7. pontjában rögzítetteket megsértette, nevezetesen hogy „Dohányozni csak az arra kijelölt helyen szabad”. Az alperes utalt „tűzvédelmi szabályok” megsértésére általánosságban, ezt azonban nem részletezte. A meghallgatott szakértő pedig egyértelműen azt állította, hogy éghető anyag hiányában nem volt tűzveszély a tetőn. A felperes ugyan nem a kijelölt helyen dohányzott, de cigarettázás közben slaggal locsolta a tetőt annak hűtése érdekében, ez pedig nyilvánvalóan a cselekménye súlyát enyhíti.
- [56] Az elsőfokú bíróság állapította meg helytállóan az ítéletében, hogy az alperesnél hosszabb idő óta munkaviszonyban álló felperes esetében a két terhére rótt csekély súlyú magatartás megvalósulása ellenére nem volt indokolt az azonnali hatályú felmondás, a jogkövetkezmény eltúlzottnak minősült [Mt. 78. § (1) bekezdés a) pont]. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem volt

rögzíthető, hogy a felperes vezetőhöz méltatlan magatartást tanúsított, illetőleg hogy a viselkedése rossz fényt vetett volna a vállalat által képviselt értékekre (Pp. 206. §).

- [57] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése alapján.

A döntés elvi tartalma

- [58] *Több, de egyenként csekély súlyú kötelezettségszegés is csak akkor indokolhatja a jogviszony azonnali hatályú megszüntetését, ha azok együttesen megvalósítják a törvényben előírt feltételeket [Mt. 78. § (1) bekezdés].*

Záró rész

- [59] A felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperes a felperes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségét a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni, míg illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján kell fizetnie. A perköltség összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan állapította meg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján.
- [60] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. december 13.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő